

וגורו שאם נטמא האחד
בשעת מלאכה, נטמא
גם האחד כולו משום שיהיו.
ורקוק אם הן מחוברין
שטמא שטמא
וגורו נטמא על האחד
אפילו אששם אם לא נטמא
בשטמא מלאכה לא נטמא
אצ"פ שהוא מחובר
משום האחד, אם
נשבע, משום האחד, אם
נאמרה שהיה נטמא
בשטמא נטמא גם האחד,
הטמא הוא שהיה על האחד
השני של נטמא בשעת
מלאכה. אם מירטא רבנן
(העמר) (הצמר)
שביבן יריכותי של בהמה
שכן שמעתי דאמר שותת
יריכותיה של רבנן
ולחלוחית לעולם או
צמר כסות רב
ולחלוחית. פתילין צריכין
קוק. קוק. קיי. רבא רבא
שיל יתן. ר' יהודה
אוקומא בעירות.
טומאין בשלחין ומטלשין
פירוש שלחן, עורות
לנחשן כנזון צמר ועדיין
לא נעברו.